

ninger til Ugunst for dem. Det er derfor ogsaa urigtigt, naar Arbejdsgivere og andre, som støtter disse regelmæssigt, hvad vi har været Vidne til i en Række af Aar, modsætter sig Arbejderklassens Krav om at faa deres Lønvilkaar forbedret. Men det er for øvrigt ikke den egentlige Arbejderklasse alene, der lider under Dyrtiden. Ogsaa en betydelig Del af Middelstanden lider under Dyrtiden, og som Følge deraf er jeg af den Opfattelse, at det vilde være rimeligt, at de Dyrtidsforanstaltninger, der her træffes, i saa vid Udstrækning som muligt kommer alle til gode uden Hensyn til, om de er rige eller fattige. I og for sig betyder det ikke saa overordentlig meget, om de rigeste faar Nytte af Dyrtidsforanstaltningerne, thi deres Tal procentvis af det samlede Folk er saa overordentlig ringe.

Jeg havde ventet, at dette Lovforslag, som har været krævet af baade Højre og Venstre — om ikke netop i den foreliggende Form, saa i alt Fald i dets Realitet — havde faaet en mere velvillig Modtagelse, end Tilfældet har været. At dømme efter Højres Presse vil Højre pure afvise Lovforslaget, og en ikke ringe Del af Venstres Presse har ogsaa taget meget ublidt paa det. Efter at have hørt Venstres Ordfører trøster jeg mig imidlertid til, at Venstre vil tage sagligt paa Lovforslaget og kun gøre Indvendinger mod Enkeltheder i det. Jeg kan paa Socialdemokratiets Vegne udtale vor Glæde over Lovforslagets Fremkomst, og jeg vil tilsige mit Partis Støtte til en velvillig og hurtig Behandling af det her i Folketinget. Det er trods alt mit Haab, at Lovforslaget i det hele maa finde en saadan Modtagelse i Rigsdagen, at det i Løbet af kort Tid kan blive Lov, saa at Befolkningen kan komme til at nyde godt af de Foranstaltninger, det byder paa. Jeg kan saa meget mere glæde mig over Lovforslaget, som Socialdemokratiet alt har stillet Forslag om Foranstaltninger, der gaar i den Retning, det anviser.

Lovforslaget bygger paa Frivillighedsprincippet helt og holdent, naar lige undtages, at det paabydes alle Kommuner, hvor der er Trang til det, at foranstalte Børnebespisning. Selve Frivillighedsprincippet vil vistnok vise sig at være svagere, end

ønskeligt kan være, men det retfærdiggøres unægtelig af de højst forskelligartede Forhold, der er i de forskellige Kommuner. Der er meget stor Forskel paa de sociale Forhold i en Købstad og i en Landkommune og endnu større i en Kommune som København og en Landkommuneovre i Vestjylland. Det overlades til Kommunerne frit at bestemme, om Foranstaltningen skal komme alle i Kommunen til gode eller kun en Del af Kommunens Beboere. Jeg vil haabe, at der selv om Lovforslagets Princip ikke paa nogen Maade ændres, her fra Rigsdagen maa kunne rettes en Appel til Kommunerne om i videst mulig Udstrækning at lade Foranstaltningerne komme alle til gode. Allerede nu har vi Befolkningen delt derved, at nogle faar Understøttelse paa forskellige Maader af det offentlige, andre ikke. Jeg ønsker ikke Tallet paa de understøttede udvidet ved en Lov som denne, jeg tror ikke, det er heldigt, at man foretager en yderligere Deling, og som jeg allerede har nævnt, man kan ikke nære økonomiske Betæneligheder ved at udvide Understøttelsen til alle Kommunens Beboere. Der kan maa ske hist og her vise sig praktiske Vanskeligheder derved, og dem maa man bøje sig for. Det er ogsaa nødvendigt at udvide Understøttelsen til de i Forvejen understøttede, fordi de allerfattigste selvfølgelig trænger haardest.

Administrationen af Loven overlades helt og holdent til Kommunerne. Det finder jeg rigtigt og rimeligt. Medens jeg paa den anden Side nok kunde ønske, at Staten havde haft et større Initiativ, end Tilfældet er, maa jeg indrømme det rigtige i, at Administrationen af Loven udelukkende overlades til Kommunerne. Jeg har set i Pressen, at der er Betæneligheder ved at lade Kommunerne faa den Indfyldelse, som Lovforslaget tilsiger dem. Dette forstaar jeg ikke. Jeg har set, at man kalder Lovforslaget et særlig socialistisk Lovforslag og mener, at der skulde være nogen Fare ved at give Kommunerne den Myndighed, her er Tale om. Det er navnlig i Højres Presse, jeg har set denne Udtalelse. Jeg forstaar ikke dette, thi i den overvejende Del af Danmarks Kommuner er der i Byraadene og Sogneraadene et Flertal af Ikke-Socialdemokrater.